

Rep.Nr.

2012/3041

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 3 DECEMBER 2012.

5DE KAMER

Arbeidsongeval

Op tegenspraak

Definitief + Verzending naar de Arbeidsrechtbank te Leuven

In de zaak:

AG INSURANCE NV, met maatschappelijke zetel gevestigd te 1000 BRUSSEL, E. Jacquainlaan 53.

Appellante, vertegenwoordigd door Mr. S. PETEN, advocaat te Brussel.

Tegen:

G

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr. L. RAETS loco Mr. P. JACKERS, advocaat te Tienen.

★

★

★

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging, meer bepaald:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis gewezen op tegenspraak door de Arbeidsrechtbank van Leuven op 8 november 2011;

- het verzoekschrift in hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 19 december 2011;
- de conclusies en syntheseconclusies van de partijen;

Gelet op de neergelegde stukken van de partijen.

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 5 november 2012 waarna de debatten gesloten werden en de zaak in beraad werd genomen.

★

★

★

I. FEITEN

De heer G is via het uitzendkantoor Impact Interim, waarvan de NV AG Insurance, hierna genoemd de NV, verzekeraar arbeidsongevallen is, tewerkgesteld in het slachthuis Van Lommel te Olen.

Op 4 maart 2010 deed de werkgever aangifte bij de NV van een arbeidsongeval dat op dezelfde dag zou hebben plaatsgegrepen, en waarbij volgens de aangifte de heer G bij het poten afsnijden en met de machine vellen afsnijden geen verwonding had opgelopen, doch wel door de aanraking met de dode dieren het 'katrienenvirus' zou hebben opgelopen.

Volgens de verdere verklaring die de heer G later aflegde aan de dienst arbeidsongevallen van de NV waren er in het slachthuis veel kalfjes met ringworm, en is [iets] op de huid van de arm gekomen tussen de handschoen en de werkkledij.

Op 5 maart 2010 raadpleegde de heer G zijn huisarts dr. Verstrepen, die vaststelde dat hij hoge koorts had, zich misselijk voelde, tevens pijn aan de linker knie die fel gezwollen was en een 'tinea corporis' aan de rechter voorarm. In een latere verklaring (volgens de inventaris van de stukken van de heer G 14 september 2010) bevestigde de dr. Verstrepen dat de heer G 'op het ogenblik van het onderzoek aan zijn rechter voorarm geïnfecteerd was met tinea corporis (ringworm) / schaafwonde'.

Op 6 maart 2010 volgde een spoedopname in AZ Monica (campus Antwerpen) met heelkundige ingreep door dr. Dedeker wegens septische artritis van de linker knie.

De vaststelling van dr. Dedecker op het medisch attest maakt melding van het feit dat het ongeval van 4 maart 2010 volgende letsels had veroorzaakt: 'wonde rechter onderarm waardoor secundaire hematogene septische arthritis linker knieprothese'.

Met brief van 8 april 2010 meldde de NV aan de werkgever dat het schadegeval niet werd beschouwd als een arbeidsongeval daar de vastgestelde pathologie niet het gevolg was van een ongeval.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met inleidende dagvaarding van 3 januari 2001 vorderde de heer G. voor de Arbeidsrechtbank te Leuven te zeggen voor recht dat hij op 4 maart 2010 het slachtoffer was van een arbeidsongeval. Hij vorderde verder de veroordeling van de NV tot betaling, benevens de wettelijke en gerechtelijke intrest, van de schadeloosstelling als voorzien in de Arbeidsongevallenwet, onder meer de vergoedingen voor de periodes van tijdelijke arbeidsongeschiktheid, de vergoeding voor de gedeeltelijke blijvende arbeidsongeschiktheid vanaf de consolidatie van de letsels, de medische en farmaceutische kosten.

In ondergeschikte orde vorderde hij de aanstelling van een deskundige met als opdracht het oorzakelijk verband te onderzoeken tussen de op 4 maart 2010 opgelopen infectie en de daaropvolgende aandoening; hierbij na te gaan of met de grootste graad van wetenschappelijke zekerheid elk oorzakelijk verband kan worden uitgesloten; indien niet, de medische gevolgen van het ongeval te bepalen.

Tenslotte vorderde hij de verwijzing van de NV in de kosten van het geding.

b.-

Met vonnis van 8 november 2011 verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk; alvorens verder recht te doen stelde zij dr. L. Engels aan als deskundige, met als opdracht een gemotiveerd advies uit te brengen over de vraag of met een grote mate van waarschijnlijkheid kan worden uitgesloten dat de letsels (enerzijds het katrienewielvirus en anderzijds de hematogene septische arthritis van linker [knie]-prothese) een gevolg zijn van de plotselinge gebeurtenis van 4 maart 2010; enkel in ontkennend geval, de gevolgen van dit ongeval na te gaan en advies te

verstrekken omtrent de periodes en de graad van tijdelijke arbeidsongeschiktheid, de eventuele consolidatiedatum en de blijvende arbeidsongeschiktheid.

De beslissing met betrekking tot de kosten werd aangehouden.

c.-

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van dit vonnis.

d.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 19 december 2011 tekende de NV hoger beroep aan tegen dit vonnis. Zij vorderde dat het arbeidshof het bestreden vonnis zou vernietigen en de oorspronkelijke vordering als ongegrond zou afwijzen bij gemis aan het bewijs van een plotse gebeurtenis in de zin van de Arbeidsongevallenwet.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

IV. BEOORDELING

1. Het bewijs van de plotselinge gebeurtenis en van een letsel

a.-

Artikel 7 eerste en tweede lid van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (hierna de Arbeidsongevallenwet) bepaalt:

"Voor de toepassing van deze wet wordt als arbeidsongeval aangezien elk ongeval dat een werknemer tijdens en door het feit van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst overkomt en dat een letsel veroorzaakt.

Het ongeval overkomen tijdens de uitvoering van de overeenkomst wordt, behoudens tegenbewijs, geacht als overkomen door het feit van de uitvoering van de overeenkomst. [...]"

Met toepassing van deze bepaling dient het slachtoffer van het arbeidsongeval of zijn rechthebbenden aantonen dat het ongeval tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst is voorgevallen en een letsel heeft veroorzaakt.

Wanneer aangetoond wordt dat het ongeval overkomen is tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, geldt een vermoeden dat het ook door de uitvoering van de arbeidsovereenkomst is overkomen. Dit vermoeden is weerlegbaar, zodat de verzekeraar arbeidsongevallen het tegenbewijs kan leveren, en bijgevolg kan aantonen dat, wanneer het ongeval tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst is voorgevallen, het niet door het feit van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst is overkomen.

Om het bewijs te leveren van het bestaan van een arbeidsongeval moeten het slachtoffer of diens rechthebbenden het bewijs leveren van het bestaan van een letsel en van een plotselinge gebeurtenis overkomen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

b.-

Op de eerste plaats dient te worden onderzocht of de heer G het bewijs levert van het bestaan van een plotselinge gebeurtenis.

De plotselinge gebeurtenis wordt omschreven als een tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst in tijd en ruimte omschreven element waarin eventueel de oorzaak te vinden is van het feit dat het letsel zich heeft voorgedaan, zonder dat evenwel vereist is dat dit element kan onderscheiden worden van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

(vgl. Cass. 19 februari 1990, R.W. 1990-91, 393; Cass. 13 oktober 2003, J.T.T. 2004, 40; Cass. 24 november 2003, J.T.T. 2004, 34)

De normale uitoefening van de dagtaak kan bijgevolg een plotselinge gebeurtenis zijn op voorwaarde dat in de beroepsuitoefening een element aanwijsbaar is dat het letsel kan hebben veroorzaakt.

(vgl. Cass. 20 januari 1997, Soc. Kron. 1998, 460; Cass. 16 juni 1997, Soc. Kron. 1998, 420, noot P. Palsterman; Cass. 18 mei 1998, J.T.T. 1998, 329; Cass. 14 februari 2000, J.T.T. 2000, 466; Cass. 2 januari 2006, J.T.T. 2006, 53)

Uit de voorgebrachte stukken blijkt dat er wel degelijk een element in de beroepsuitoefening aanwijsbaar is dat het letsel kan hebben veroorzaakt, met name het feit dat de heer G in aanraking is gekomen met een door ringworm besmet kalf in de slachterij.

Het bewijs van de plotse gebeurtenis wordt inderdaad op afdoende wijze geleverd door de verklaringen van zijn huisarts dr. Verstrepen, die op 5 maart 2009 vaststelde dat de heer G hoge koorts had, zich misselijk voelde, tevens pijn aan de linkerknie die fel gezwollen was en een 'tinea corporis' aan de rechter voorarm. In een latere verklaring (volgens de inventaris van de stukken van de heer G 14 september 2010) bevestigde dr. Verstrepen dat de heer G 'op het ogenblik van het onderzoek aan zijn rechtersvoorarm geïnfecteerd was met tinea corporis (ringworm) / schaafwonde'.

Terecht oordeelde de arbeidsrechtbank dat het bestaan van een plotse gebeurtenis werd geleverd.

c.-

Op de tweede plaats moet worden onderzocht of de heer G het bewijs levert van een letsel.

Het bewijs van het letsel kan worden geleverd door de aangifte van het ongeval, gestaafd door een medisch getuigschrift.

(vgl. Arbrb. Hoei 16 november 1985, De Verz. 1986, 351)

In voorliggende betwisting maakt de aangifte van het arbeidsongeval melding van een letsel, en wordt het bestaan van dit letsel bevestigd door de beide verklaringen van zijn huisarts dr. Verstrepen, die op 5 maart 2009 vaststelde dat de heer G hoge koorts had, zich misselijk voelde, tevens pijn aan de linkerknie die fel gezwollen was en een 'tinea corporis' aan de rechter voorarm en in een latere verklaring (volgens de inventaris van de stukken van de heer G 14 september 2010) bevestigde dat de heer G 'op het ogenblik van het onderzoek aan zijn rechtersvoorarm geïnfecteerd was met tinea corporis (ringworm) / schaafwonde'.

Ook het bestaan van een letsel wordt aldus op afdoende wijze aangetoond.

d.-

Het was dan ook terecht dat de arbeidsrechtbank, op basis van een grondige analyse van de feiten en de rechtspraak in dit verband, zegde voor recht dat de heer G het bestaan bewijst van een plotselinge gebeurtenis die zich voor heeft gedaan op 4 maart 2009 en dat minstens één vastgesteld letsel (het katrienewielvirus) heeft kunnen veroorzaken.

Het bestreden vonnis dient wat dit betreft dan ook te worden bevestigd.

2. Het oorzakelijk verband tussen het letsel en het ongeval

Artikel 9 van de Arbeidsongevallenwet Private Sector bepaalt dat, wanneer de getroffene of zijn rechthebbenden naast het bestaan van een letsel een plotselinge gebeurtenis aanwijzen, het letsel behoudens tegenbewijs vermoed wordt door een ongeval te zijn veroorzaakt.

Het tegenbewijs moet slaan op het totaal ontbreken van enig verband tussen de plotselinge gebeurtenis en het letsel. De plotselinge gebeurtenis moet van die aard zijn dat zonder haar het letsel niet zou zijn ontstaan of zich niet zou hebben voorgedaan.

(vgl. Arbh. Bergen 17 december 1999, De Verz. 2000, 616; Arbh. Bergen 3 juni 1998, J.T.T. 1998, 479)

Het vermoeden van artikel 9 van de Arbeidsongevallenwet Private Sector is weerlegd als het letsel niet is veroorzaakt door de plotselinge gebeurtenis die als ongeval is aangegeven en evenmin door enige andere gekende gebeurtenis die daarmee verband houdt of het gevolg ervan is.

(vgl. Cass. 27 juni 1983, Arr. Cass. 1982-83, 1337)

Het vermoeden van artikel 9 van de Arbeidsongevallenwet Private Sector wordt slechts weerlegd als met de grootste graad van waarschijnlijkheid die voortvloeit uit de staat van de medische kennis is aangetoond dat de stoornissen niet werden veroorzaakt door het arbeidsongeval en evenmin er door werden verergerd.

(vgl. Arbh. Luik 9 januari 2002, Soc. Kron. 2003, 340)

De rechter moet ervan overtuigd zijn dat er geen causaal verband is.

(vgl. Cass. 9 juni 1997, Arr. Cass. 1997, 362)

Het vermoeden van artikel 9 kan niet ter zijde worden geschoven op grond van de enkele grond dat er een te lange tijd verlopen was tussen de gebeurtenis en het letsel.

(vgl. Cass. 12 februari 1990, Arr. Cass. 1989-90, 704)

Dit geldt eveneens wanneer een later letsel zich voordoet na een eerste letsel dat bij het ongeval werd vastgesteld.

(vgl. Cass. 29 november 1993, Arr. Cass. 1993-94, 998)

In deze stelt zich het probleem dat de heer G voorhoudt dat hij als gevolg van de plotselinge gebeurtenis, niet enkel een besmetting met het katrienewielvirus heeft opgelopen, doch dat ook de septische artritis van de linker knieprothese hierdoor werd veroorzaakt.

De afwezigheid van oorzakelijk verband tussen het ongevalsfeit (besmetting met ringworm) en de voorgehouden letsels (enerzijds het katrienewielvirus en anderzijds septische artritis van de linker knieprothese) kan enkel worden gecontroleerd aan de hand van het onderzoek door een medisch deskundige die dan ook terecht door de arbeidsrechtbank werd aangesteld.

De deskundige zal hierbij bijzondere aandacht besteden aan de vraag of de ringwormbesmetting op 4 maart 2009 het katrienewielvirus heeft kunnen veroorzaken en indien dit het geval is, wat de gevolgen van deze besmetting zijn wat tijdelijke en blijvende arbeidsongeschiktheid betreft, en aan de vraag of dezelfde ringwormbesmetting de septische artritis van de linker knieprothese heeft kunnen veroorzaken, en indien dit het geval is, wat de gevolgen van deze besmetting zijn wat tijdelijke en blijvende arbeidsongeschiktheid betreft.

Ook ten aanzien van dit element dient het bestreden vonnis te worden bevestigd.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond; bevestigt het bestreden vonnis in alle beschikkingen;

Verwijst de zaak terug naar de Arbeidsrechtbank te Leuven voor verdere uitvoering van de bevolen onderzoeksmaatregel;

Verwijst de NV in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van beide partijen vereffend op 160,36 EUR rechtsplegingsvergoeding arbeidshof.

Aldus gewezen door de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel en ondertekend door :

Mr. D. RYCKX: Raadsheer,

G. JACOBS: Raadsheer in Sociale Zaken als werkgever,

D. VANHAGENDOREN : Raadsheer in Sociale Zaken als werknemer-arbeider,

En bijgestaan door :

D. DE RAEDT: Griffier,

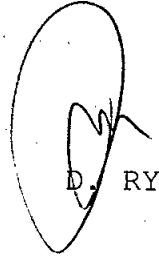

G. JACOBS

D. VANHAGENDOREN

D. DE RAEDT

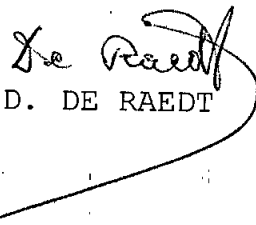

D. RYCKX

De heer D. VANHAGENDOREN, Raadsheer in sociale zaken als werknemer-arbeider, die bij de debatten aanwezig was en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

Overeenkomstig art. 785 Ger. Wb. wordt het arrest ondertekend door Mr D. RYCKX, Raadsheer en Mr G. JACOBS, Raadsheer in sociale zaken als werkgever.

En uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel op 3 december 2012 door de heer D. RYCKX, Raadsheer, en bijgestaan door D. DE RAEDT, Griffier,

D. DE RAEDT

D. RYCKX

